

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Malețchi Petru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Malețchi Petru Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxx, s. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.11.2018 - 06.12.2018 (prima instanță);
2. 17.01.2018 - 04.03.2019 (instanța de apel);
3. 31.05.2019 – 22.10.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 06 decembrie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Malețchi Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

De asemenea, prin sentință s-a soluționat soarta corpurilor delictive și s-a dispus ca cheltuielile judiciare în mărime de 16142 lei, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză să fie trecute în contul statului.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Malețchi Petru, la 27 iulie 2018, aproximativ la ora 23:00, aflându-se la domiciliul propriu din s. xxxx, r-nul xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând în mod intenționat în scopul abuzării fizice a membrilor săi de familie în baza relațiilor reciproc ostile, intenționat i-a aplicat fiului Malețchi Vitalie, mai multe lovituri cu toporul în regiunea capului, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr.201822D0139 din 14 august 2018 fractură deschisă denivelată a osului

occipital cu înfundarea fragmentelor cu 0,8 cm și două plăgi, calificat ca vătămări grave a integrității corporale și sănătății.

Acțiunile lui Malețchi Petru au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi, săvârșirea infracțiunii de violență în familie — adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familie, care a provocat vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia din motivul blîndeței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Malețchi Petru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu dispunerea încasării din contul lui Malețchi Petru în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 16142 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu a stabilit în mod echitabil pedeapsa, ignorînd criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal. Instanța de judecată aplicînd principiul individualizării pedepsei nu a luat în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea.;

- stabilirea circumstanței atenuante precum contribuirea la descoperirea infracțiunii, căința sinceră și caracteristica pozitivă, nu sunt suficiente pentru constatarea prezenței circumstanțelor ce ar confirma necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal;

- condițiile privind aplicarea pedepsei condiționate cu suspendare pe un termen de probă de 4 ani, nu sunt argumentate, avînd în vedere că circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat nu determină concluzia că corectarea lui este posibilă fără a-i fi numită pedeapsă cu închisoarea, mai mult, determină aplicarea unei pedepse privative de libertate față de ultimul, iar cele indicate de instanță în motivarea aplicării pedepsei cu suspendare nu corespund realității. O asemenea măsură de pedeapsă aleasă de instanță în privința inculpatului influențează în mod negativ asupra modului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție;

- toate cheltuielile de judecată sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției;

- cheltuielile de judecată din prezenta speță, reprezenta suma de 16142 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, cheltuieli ce nu se circumscriu

excepțiilor prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, prin urmare, recuperarea lor urma a fi pusă în sarcina condamnatului;

- legea procesuală prevede că, achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare, adică legiuitorul a prevăzut compensarea cheltuielilor de judecată și în lipsa unei sentințe de condamnare, dar bazate pe constatarea dincolo de orice îndoială rezonabilă a vinovăției persoanei diferite justiției.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea individualizării executării pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând ca pedeapsa să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a notat că la stabilirea pedepsei, urmează de luat în considerare ca circumstanță atenuantă contribuția activă la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, că inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai. Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea imputată lui Malețchi Petru este una gravă, prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căruia la stabilirea pedepsei cu închisoarea, inculpatului urmează să i se reducă cu o treime din pedeapsa aplicată, stabilindu-i în acest sens pedeapsa în mărime de patru ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa cu închisoare stabilită de către prima instanță este una echitabilă, întemeiată și în coraport just cu fapta comisă.

De asemenea, instanța de apel a conchis că din circumstanțele cauzei rezultă că nu este rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens fiind veridice argumentele invocate în apel.

Mai mult, instanța de apel a notat că la stabilirea pedepsei inculpatului Malețchi Petru, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor legale, deși nu a stabilit existența circumstanțelor atenuante sau prezența altor circumstanțe relevante a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, a suspendat condiționat

executarea pedepsei stabilite în privința inculpatului - fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că infracțiunea respectivă a fost comisă în stare de ebrietate, fapt care amplifică urmările prejudiciabile suportate de partea vătămată, a atentat asupra integrității persoanei, în acest sens survenind consecințe ireversibile și anume partea vătămată conform raportului de expertiză a suferit fractură deschisă denivelată a osului occipital cu înfundarea fragmentului cu 0.8 cm și două plăgi, iar leziunile provocate prezintă pericol pentru viață. Astfel, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Decizia primei instanțe este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procuror, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare;

- art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că, inculpatul suportă cheltuielile judiciare, iar soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată;

- temeiul obligației de a suporta cheltuielile judiciare, este că, inculpatul condamnat, urmează să suporte aceste cheltuieli în baza intenției sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat;

- inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile;

- cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuirea lui Malețchi Petru Grigore, pentru efectuarea raporturilor de expertiză mai sus indicate, urmează să fie încasate din contul inculpatului.

4.2. Avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Malețchi Petru, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de apel examinând apelul înaintat de procuror și materialele cauzei penale, incorect a ajuns la concluzia că corectarea lui Malețchi Petru este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de pedeapsă reală, și aplicarea art. 90 Cod penal nu atinge scopurile de corectare și corijare a persoanei prevăzute în art. 61 Cod penal;

- pedeapsa aplicată lui Malețchi Petru prin sentința primei instanțe, cu suspendarea executării acesteia, atinge scopul corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de către acesta a unor infracțiuni, aplicarea unei pedepse reale ar cauza persoanei inculpate suferințe fizice și ar înjosi demnitatea persoanei condamnate, fapt ce este interzis de legislație;

- instanța de apel incorect i-a aplicat lui Malețchi Petru o pedeapsă reală, mai mult ca atât, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel, nu e descrisă nici o circumstanță atenuantă a inculpatului, sau invers agravantă, care ar permite stabilirea unei pedepse reale, făcând referire doar la faptul că corectarea condamnatului este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală;

- instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerare criteriile de individualizare a pedepsei, și anume: persoana celui vinovat și condițiile de viață, și anume: inculpatul Malețchi Petru este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, lipsa pretențiilor materiale, circumstanțe atenuante: a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina pe deplin, se căiește sincer de cele comise, examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, influența pedepsei - faptul că Malețchi Petru a fost arestat pe un termen de 60 zile, faptul aflării pe banca acuzaților deja a influențat asupra corectării și reeducării acestuia;

- prima instanță corect a ținut cont că Malețchi Petru este anterior nejudecat, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vinovăția, lipsa pretențiilor materiale, vârsta inculpatului, precum și faptul că inculpatul a fost reținut și s-a aflat sub arest până la pronunțarea sentinței, fapt care a dus la corijarea și reeducarea inculpatului, circumstanțele comiterii infracțiunii - infracțiunea fiind comisă asupra fiului său, care de nenumărate ori i-a aplicat violență și asupra tatălui său, parte vătămată care crează probleme tatălui său, dorind să obțină proprietatea tatălui său, adică casa de locuit.

5. Judecând recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție, Chișinău, Harti Vladislav, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că în speță temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

La acest capitol, analizând partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f.d. 188-190) se atestă că instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, care a criticat soluția primei instanțe în privința cheltuielilor judiciare suportate în prezenta speță, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, cum ar fi:

„-toate cheltuielile de judecată sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției;

- cheltuielile de judecată din prezenta speță, reprezenta suma de 16142 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, cheltuieli ce nu se circumscriu excepțiilor prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, prin urmare, recuperarea lor urma a fi pusă în sarcina condamnatului;

- legea procesuală prevede că, achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare, adică legiuitorul a prevăzut compensarea cheltuielilor de judecată și în lipsa unei sentințe de condamnare, dar bazate pe constatarea dincolo de orice îndoială rezonabilă a vinovăției persoanei diferite justiției.”.

Astfel, anume asupra acestor motive invocate în apelul procurorului, relatate supra, instanța de apel nu s-a pronunțat, fără argumentarea cuvenită.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 188-190), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu s-a expus asupra acestor motive invocate în apel și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței primei instanțe, în partea soluției ce ține de cheltuielile judiciare suportate în speță, printr-o motivare superficială, fără a clarifica corectitudinea soluției primei instanțe, în condițiile în care rapoartele de expertiză prezente în speță (f.d. 29, 34, 45, 53) au fost efectuate după 09.02.2018, după intrarea în vigoare a modificărilor la art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, și a lăsat fără o argumentare cuvenită motivele invocate în apelul declarat de procuror, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial pe aceste aspecte, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de instanța de apel.

În acest context, Colegiul penal lărgit indică că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că

o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Totodată, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, **să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.**

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel declarată de procuror și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

5.1. Judecând recursul ordinar declarat de **avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Malețchi Petru**, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, cu referire la criticile recurentului, precum că: „*instanța de apel greșit i-a aplicat inculpatului Malețchi Petru o pedeapsă reală, nu a descris careva circumstanțe atenuante sau agravate, dar s-a referit doar la faptul că corectarea inculpatului este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare, cu executare reală, nu a luat în considerare criteriile de individualizare a pedepsei, persoana celui vinovat, condițiile de viață ale acestuia, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, lipsa pretențiilor materiale, circumstanțele atenuante, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, comportamentul părții vătămate, a fost arestat pentru 60 de zile, iar faptul aflării pe banca acuzaților a influențat asupra corectării și reeducării acestuia*”, din care considerent solicită menținerea sentinței primei instanțe, prin care inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, Colegiul penal lărgit atestă că sunt neîntemeiate, or instanța de apel în decizie (f.d. 188 – 190), și-a motivat corect soluția de casare a sentinței primei instanțe în partea individualizării modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului Malețchi Petru, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, și instanța de apel și-a argumentat detaliat soluția sa, ținând cont de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului Malețchi Petru, care a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, a atentat asupra integrității corporale și sănătății fiului său (*cu aplicarea mai multor lovituri cu toporul în regiunea capului*), provocându-i vătămări corporale calificate prin raportul de expertiză nr. 201822D0139 din 14 august 2018 (f.d. 29-30), ca fiind grave și prezintă pericol pentru viață.

Prin urmare, din textul deciziei instanței de apel, se reține că s-au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, în coraport cu cerințele stipulate la art. 90 Cod penal, care prevăd opțiunea/posibilitatea dar nu obligația instanțelor de judecată de a aplica instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, luând în considerare cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că soluția de excludere a aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Malețchi Petru, a fost adoptată corect de instanța de apel, și va duce la realizarea scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Malețchi Petru, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției în partea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a

evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Malețchi Petru, care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel în partea stabilirii modului de executare a pedepsei este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

6. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Malețchi Petru.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Malețchi Petru XXXXXX**, în partea soluției asupra neîncasării cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu este susceptibilă de a fi atacată, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 noiembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor